

2017. április 7. péntek

Bölcsészettudományi szekciók

Irodalom szekció

Egy elfeledett első kötet nyomában (GreCsó Krisztián: Vízjelek a honvággyról)

Szántai Márk

Magyar Nyelvi és Irodalmi Intézet, Magyar Irodalmi Tanszék, Szegedi Tudományegyetem

SZTE Eötvös Loránd Kollégium

szantaimark@gmail.com

GreCsó Krisztián első verseskötete ezidáig nem került a szerző munkásságáról szóló diszkurzus homlokterébe. Úgy tűnik, mintha az életmű értelmezése során a ma már elsősorban prózaíróként számon tartott GreCsó költői indulásával nem számolna a recepció. Az ily módon leszűkített értelmezői bázis azonban véleményem szerint több okból sem tartható. Egyfelől azért, mert már e korai szövegek is tartalmazzák annak a motivikus hálónak a nyomait, amely a GreCsó-korpusz értelmezése kapcsán megkerülhetetlen, másfelől pedig azért, mert az utóbbi években ismét fontossá váltak a versek a szerző pályáján. Ekképpen legalább két irányból látszik az az igény, hogy a korai GreCsó-kötetekkel, valamint azok (szinte alig létező) recepciójával behatóbban foglalkozunk.

Az előadás célkitűzése alapvetően kettős. Kísérletet teszek a pályakezdés problémáinak körüljárására, kiemelt figyelmet szentelve annak a kanonizáló gesztusnak, amely az első három (verses)kötet zárójelezése mellett a *Pletykaanyu* című novelláskötetet igyekezett pályakezdő műként felmutatni. A verseskötet szemlézése során pedig elsősorban azokra a szövegmozzanatokra koncentrálok, amelyek a megelőző irodalmiságba ágyazódva a történő magyar irodalom, illetőleg a GreCsó-életmű további darabjai felé nyitnak lehetséges értelmezési utakat.

AZ EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA ÚNKP-ÚNKP-16-2 KÓDSZÁMÚ
ÚJ NEMZETI KIVÁLÓSÁG PROGRAMJÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT.